

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 67

Vers 1 i sura al-Mulk (67:1)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

- تَبَارَكَ — *tabaraka* → Välsignad är / Upphöjd är
- الَّذِي — *alladhi* → Han som
- بِيَدِهِ — *bi-yadihi* → i Hans hand
- الْمُلْكُ — *al-mulk* → är herraväldet / riket / makten
- وَهُوَ — *wa-huwa* → och Han
- عَلَى — *'ala* → över / har makt över
- كُلِّ — *kulli* → varje / all
- شَيْءٍ — *shay'in* → ting / sak
- قَدِيرٌ — *qadir* → är allsmäktig / har full förmåga

Versen inleder suran med en kraftfull påminnelse om Guds absoluta suveränitet. "Tabaraka" uttrycker en välsignelse och upphöjdhet som är unik för Gud - en evig och oändlig välsignelse, inte bunden till tid eller plats. Att "herraväldet är i Hans hand" betyder att all makt, kontroll och

ägande tillhör Gud ensam. Det är en teologisk deklARATION om tawhid (Guds enhet) och rububiyah (Guds herravälde). Att Han är "qadir" över allt förstärker idén att inget ligger utanför Hans vilja eller förmåga.

Vers 2 i sura al-Mulk (67:2)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

- الَّذِي — *alladhi* → Han som
- خَلَقَ — *khalafa* → har skapat
- الْمَوْتَ — *al-mawta* → döden
- وَالْحَيَاةَ — *wa-l-hayah* → och livet
- لِيَبْلُوَكُمْ — *li-yabluwakum* → för att pröva er
- أَيُّكُمْ — *ayyukum* → vem av er
- أَحْسَنُ — *ahsanu* → är bäst / mest god
- عَمَلًا — *'amalan* → i handling / gärning
- وَهُوَ — *wa-huwa* → och Han
- الْعَزِيزُ — *al-'aziz* → den Allsmäktige / den Mäktige
- الْغَفُورُ — *al-ghafur* → den Ständigt Förlåtande

Versen uttrycker en central aspekt av islams syn på människans existens: *livet och döden är skapade av Gud som ett medel för prövning*. Döden är inte ett slut, utan en del av den gudomliga ordningen. Livet är inte bara en gåva, utan en arena för moraliskt ansvar. Gud är *al-Aziz* (den Allsmäktige) – vilket innebär att Han har makt att genomföra sin vilja – och *al-Ghafur* (den Förlåtande), vilket visar att prövningen inte är skoningslös, utan genomsyrad av nåd.

Vers 3 i sura al-Mulk (67:3)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۗ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفْوتٍ ۗ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ۗ

- الَّذِي — *alladhi* → Han som

- خَلَقَ — *khalafa* → har skapat
- سَبْعَ — *sab'a* → sju
- سَمَوَاتٍ ۙ — *samawatin* → himlar
- طِبَاقًا ۙ — *tibaqan* → i lager / ovanpå varandra
- مَا — *ma* → du (ser) inte
- تَرَىٰ — *tara* → du ser
- فِي — *fi* → i
- خَلَقَ — *khalqi* → skapelsen
- الرَّحْمَنِ — *al-Rahman* → den Nåderike
- مِنْ — *min* → någon / något av
- تَفْوُتٍ ۙ — *tafawutin* → brist / disharmoni / oregelbundenhet
- فَأَرْجِعِ — *fa-rji'* → så vänd tillbaka
- الْبَصَرِ — *al-basara* → blicken / synen
- هَلْ — *hal* → ser du
- تَرَىٰ — *tara* → du ser
- مِنْ — *min* → någon / något av
- فَطُورٍ ۙ — *futurin* → spricka / brist / defekt

Versen förmedlar Guds perfekta skapelse och uppmanar till kontemplation. Att Gud skapat *sju himlar i lager* visar på ordning, struktur och fullkomlighet. *Al-Rahman* (den Nåderike) används här för att betona att denna perfekta skapelse är ett uttryck för Guds nåd. Versen uppmanar människan att *reflektera med sin blick* – en teologisk metod för att nå insikt om Guds storhet genom naturens perfektion.

Vers 4 i sura al-Mulk (67:4)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا ۖ وَهُوَ حَسِيرٌ ۙ

- ثُمَّ — *thumma* — Sedan
- أَرْجِعِ — *rji'* — vänd tillbaka / rikta åter
- الْبَصَرَ — *al-basara* — blicken / synen
- كَرَّتَيْنِ — *karratayn* — två gånger / två gånger till

- يَنْقَلِبُ — *yanqalib* — kommer att återvända / vända tillbaka
- إِلَيْكَ — *ilayka* — till dig
- أَلْبَصَرُ — *al-basaru* — blicken / synen
- خَاسِرَةً — *khasi'an* — förödmjukad / förkastad
- وَهُوَ — *wa-huwa* — och han / den
- حَسِيرًا — *hasir* — utmattad / trött / uttröttad

Versen är ett mäktigt exempel på Koranens retoriska kraft: den uppmanar läsaren att gång på gång rikta sin blick mot skapelsen för att finna brister – men blicken återvänder förödmjukad och utmattad, oförmögen att finna något fel i Guds perfekta skapelse.

Vers 5 i sura al-Mulk (67:5)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

- وَلَقَدْ — *wa-laqad* — Och sannerligen
- زَيَّنَّا — *zayyanna* — Vi har smyckat / prytt
- السَّمَاءَ — *al-sama'a* — himlen
- الدُّنْيَا — *al-dunya* — den närmaste / jordiska (himlen)
- بِمَصَابِيحَ — *bi-masabiha* — med lyktor / ljus (stjärnor)
- وَجَعَلْنَاهَا — *wa-ja'alnaha* — och Vi har gjort dem
- رُجُومًا — *rujuman* — till projektiler / kastvapen
- لِّلشَّيَاطِينِ — *li-l-shayatin* — mot demonerna / djävlarerna
- وَأَعْتَدْنَا — *wa-a'tadna* — och Vi har förberett
- لَهُمْ — *lahum* — för dem
- عَذَابَ — *'adhaba* — ett straff
- السَّعِيرِ — *al-sa'ir* — den brinnande elden / flammande eld

Denna vers kombinerar **kosmologisk skönhet** (stjärnorna som lyktor) med **eskatologisk varning** (straff för demonerna), och är rik på **bildspråk** och **teologisk symbolik**.

Vers 6 i sura al-Mulk (67:6)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا ۚ بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

- وَالَّذِينَ — *wa-li-lladhina* — Och för dem som
- كَفَرُوا ۚ — *kafaru* — förnekade / var otrogna
- بِرَبِّهِمْ — *bi-rabbihim* — sin Herre
- عَذَابُ — *'adhabu* — (väntar) ett straff
- جَهَنَّمَ — *jahannama* — helvetet / Gehenna
- وَبِئْسَ — *wa-bi'sa* — och usel är / vilket eländigt
- الْمَصِيرُ — *al-masir* — slutmål / återvändoplat

Versen är kort men kraftfull, med stark **eskatologisk** och **moralsk** laddning. Den använder **kontrast** mot föregående versers skönhet och ordning i skapelsen, och påminner om konsekvenserna för dem som förnekar Gud.

Vers 7 i sura al-Mulk (67:7)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

- إِذَا — *idha* — när
- أُلْقُوا ۚ — *ulqu* — de kastas / slungas
- فِيهَا — *fiha* — i den (helvetet)
- سَمِعُوا ۚ — *sami'u* — de hör
- لَهَا — *laha* — från den / dess
- شَهِيقًا ۚ — *shahiqan* — ett väsende / frustande ljud
- وَهِيَ — *wa-hiya* — medan den / och den
- تَفُورُ — *tafuru* — kokar / sjuder / sprutar

Denna vers skildrar helvetets reaktion när förnekarna kastas in: ett frustande ljud och en kokande, våldsamt rörelse. Den är rik på **auditiva och visuella bilder**, och fungerar som en **retorisk förstärkning** av vers 6.

Vers 8 i sura al-Mulk (67:8)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۚ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ ۖ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۚ

- تَكَادُ — *takadu* — Den är nära att / håller på att
- تَمَيِّزُ — *tamayyazu* — explodera / slitas sönder
- مِنْ — *mina* — av / från
- الْغَيْظِ — *al-ghayzi* — vrede / raseri
- كُلَّمَا — *kullama* — varje gång / så ofta som
- أُلْقِيَ — *ulqiya* — kastas / slungas
- فِيهَا — *fiha* — i den (helvetet)
- فَوْجٌ ۖ — *fawjun* — en skara / grupp
- سَأَلَهُمْ — *sa'alahum* — frågar dem
- خَزَنَتُهَا — *khazanatuha* — dess väktare / förvaltare
- أَلَمْ — *a-lam* — Har inte
- يَأْتِكُمْ — *ya'tikum* — kommit till er
- نَذِيرٌ ۚ — *nadhir* — en varnare / förkunnare

Versens skildrar helvetets intensitet – det är så fyllt av vrede att det nästan slits sönder – och hur dess väktare ställer en retorisk fråga till de fördömda: "Kom det inte en varnare till er?" Den är rik på **dramatiska bilder, retoriska frågor och eskatologisk tematik.**

Vers 9 i sura al-Mulk (67:9)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قَالُوا ۚ بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ ۚ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۚ

- قَالُوا ۚ — *qalu* — De sade
- بَلَىٰ — *bala* — Jo visst / Ja
- قَدْ — *qad* — sannerligen / verkligen
- جَاءَنَا — *ja'ana* — kom till oss
- نَذِيرٌ ۚ — *nadhir* — en varnare / förkunnare
- فَكَذَّبْنَا — *fa-kadhhabna* — men vi förnekade honom / kallade honom

lögnare

- وَقُلْنَا — *wa-qulna* — och vi sade
- مَا — *ma* — att inte / inget
- نَزَّلَ — *nazzala* — har sänt ned
- اللَّهُ — *Allah* — Gud
- مِنْ — *min* — något
- شَيْءٍ — *shay'in* — ting / något
- إِنَّ — *in* — ni är inte annat än
- أَنْتُمْ — *antum* — ni
- إِلَّا — *illa* — annat än
- فِي — *fi* — i
- ضَلَّالٍ — *dalalin* — villfarelse / förvillelse
- كَبِيرٍ — *kabir* — stor / allvarlig

Versen återger de fördömdas erkännande: "Jo, en varnare kom till oss - men vi kallade honom lögnare..." och avslöjar deras tidigare arrogans och förnekelse. Den är rik på **dialogisk struktur**, **självanklagelse**, och **retorisk kontrast** mellan sanning och villfarelse.

Vers 10 i sura al-Mulk (67:10)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَقَالُوا ۗ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

- وَقَالُوا ۗ — *wa-qalu* — Och de sade
- لَوْ — *law* — om bara / om vi ändå
- كُنَّا — *kunna* — vi hade varit
- نَسْمَعُ — *nasma'u* — lyssnande / hörsamma
- أَوْ — *aw* — eller
- نَعْقِلُ — *na'qilu* — förstått / använt vårt förstånd
- مَا — *ma* — så skulle vi inte
- كُنَّا — *kunna* — ha varit
- فِي — *fi* — bland
- أَصْحَابِ — *ashabi* — följeslagarna / invånarna

- السَّعِيرِ — *al-sa'ir* — den flammande elden / helvetet

Versen uttrycker de fördömdas ånger: "Om vi bara hade lyssnat eller förstått, skulle vi inte ha varit bland helvetets invånare." Den är rik på självreflektion, förlorad möjlighet, och existentiell ånger.

Vers 11 i sura al-Mulk (67:11)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

- فَاعْتَرَفُوا — *fa-tarafu* — så erkände de
- بِذَنبِهِمْ — *bi-dhanbihim* — sin synd / sitt brott
- فَسُحْقًا — *fa-suhqan* — bort med dem / förintelse / fördömelse
- لِأَصْحَابِ — *li-ashabi* — för följeslagarna / invånarna
- السَّعِيرِ — *al-sa'ir* — den flammande elden / helvetet

Versen avslutar den föregående dialogen med ett konstaterande: de erkänner sin skuld, men det är för sent - fördömmelsen är deras lott. Den är kort, kraftfull och avslutande, med stark **teologisk laddning**, **moralisk konsekvens** och **retorisk intensitet**.

Vers 12 i sura al-Mulk (67:12)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

- إِنَّ — *inna* — Sannerligen / förvisso
- الَّذِينَ — *alladhina* — de som
- يَخْشَوْنَ — *yakhshawn* — fruktar / vördar
- رَبَّهُم — *rabbahum* — sin Herre
- بِالْغَيْبِ — *bi-l-ghayb* — i det fördolda / utan att se Honom
- لَهُمْ — *lahum* — för dem
- مَغْفِرَةٌ — *maghfirah* — finns förlåtelse
- وَأَجْرٌ — *wa-ajrun* — och belöning

- كَبِيرٌ — *kabir* — stor / väldig

Versen skiftar från varning till hopp: den lovar **förlåtelse och stor belöning** till dem som vördar sin Herre i det fördolda – alltså utan att ha sett Honom, men ändå tror och fruktar. Den är rik på **teologisk tröst, eskatologiskt löfte, och andlig djup.**

Vers 13 i sura al-Mulk (67:13)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَأَسِرُّوا ۚ قَوْلَكُمْ أَوْ أَجْهَرُوا ۚ بِهِ ۚ إِنَّهُ ۚ عَلِيمٌ ۚ بِذَاتِ الصُّدُورِ

- وَأَسِرُّوا ۚ — *wa-asirru* — och håll hemligt / viska
- قَوْلَكُمْ — *qawlakum* — ert tal / era ord
- أَوْ — *awi* — eller
- أَجْهَرُوا ۚ — *ijharu* — tala öppet / högt
- بِهِ ۚ — *bihi* — det (era ord)
- إِنَّهُ ۚ — *innahu* — sannerligen Han
- عَلِيمٌ ۚ — *'alimun* — är allvetande
- بِذَاتِ — *bi-dhati* — om det som finns i
- الصُّدُورِ — *al-sudur* — bröstet / hjärtat / det innersta

Versen betonar att **Guds kunskap omfattar både det uttalade och det fördolda** – Han vet vad som finns i människans innersta, oavsett om hon talar högt eller viskar. Den är rik på **teologisk innebörd, retorisk kontrast, och påminnelse om Guds allvetande natur.**

Vers 14 i sura al-Mulk (67:14)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

- أَلَا — *ala* — Är det inte så att...? / Visst
- يَعْلَمُ — *ya'lamu* — vet / känner till
- مَنْ — *man* — den som
- خَلَقَ — *khalaqa* — har skapat

- وَهُوَ — *wa-huwa* — och Han
- اللَّطِيفُ — *al-Latif* — den Subtile / den Milde
- الْخَبِيرُ — *al-Khabir* — den Allvetande / den som är fullt underrättad

Versen är en **retorisk fråga** som understryker Guds fullkomliga kunskap: "Skulle inte Han som har skapat veta?" Den avslutas med två av Guds namn - **al-Latif** och **al-Khabir** - som förstärker Hans subtila insikt och fullständiga vetskap om allt, även det mest dolda.

Vers 15 i sura al-Mulk (67:15)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا ۖ فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

- هُوَ — *huwa* — Han
- الَّذِي — *alladhi* — som
- جَعَلَ — *ja'ala* — har gjort / har låtit
- لَكُمْ — *lakum* — för er
- الْأَرْضَ — *al-arda* — jorden
- ذَلُولًا — *dhalulan* — lätt att färdas på / undergiven
- فَامْشُوا — *fa-imshu* — så vandra / gå
- فِي — *fi* — på / i
- مَنَاكِبِهَا — *manakibiha* — dess höjder / vidder / sidor
- وَكُلُوا — *wa-kulu* — och ät
- مِن — *min* — av / från
- رِّزْقِهِ — *rizqihi* — Hans försörjning / Hans gåvor
- وَإِلَيْهِ — *wa-ilayhi* — och till Honom
- النُّشُورُ — *al-nushur* — återuppståndelsen / uppståndelsen

Versen är en **påminnelse om Guds gåvor och människans ansvar**: jorden är gjord tillgänglig, människan får röra sig fritt och ta del av försörjningen - men slutligen är det till Gud återuppståndelsen sker. Den är rik på **teologisk innebörd, existentiell struktur, och pedagogisk potential**.

Vers 16 i sura al-Mulk (67:16)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

ءَأْمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ

- ءَأْمِنْتُمْ — *a-amintum* — Har ni känt er säkra / tror ni er vara trygga
- مِّنْ — *man* — på Den som
- فِي — *fi* — är i / över
- السَّمَاءِ — *al-sama'i* — himlen
- أَنْ — *an* — att
- يَخْسِفَ — *yakhsifa* — Han låter sjunka ner / låter sluka
- بِكُمْ — *bikum* — er
- الْأَرْضَ — *al-arda* — jorden
- فَإِذَا — *fa-idha* — då / plötsligt
- هِيَ — *hiya* — den (jorden)
- تَمُورُ — *tamuru* — skälver / rör sig våldsamt

Versen är en **retorisk varning**: tror ni er vara säkra från att Gud, som är över er, låter jorden sluka er? Den avslutas med en bild av jorden som plötsligt börjar skälva - ett kraftfullt uttryck för **Guds makt och människans sårbarhet**.

Vers 17 i sura al-Mulk (67:17)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

- أَمْ — *am* — Eller
- أَمِنْتُمْ — *amintum* — känner ni er säkra / tror ni er vara trygga
- مِّنْ — *man* — på Den som
- فِي — *fi* — är i / över
- السَّمَاءِ — *al-sama'i* — himlen
- أَنْ — *an* — att
- يُرْسِلَ — *yursila* — Han sänder / skickar
- عَلَيْكُمْ — *'alaykum* — över er / mot er
- حَاصِبًا — *hasiban* — en storm / regn av stenar / förintande vind

- فَسَتَعْلَمُونَ — *fa-sa-ta‘lamuna* — då kommer ni att få veta
- كَيْفَ — *kayfa* — hur
- نَذِيرٍ — *nadhiri* — Min varning / hur (allvarlig) Min varning är

Versen är en **retorisk varning** som följer upp vers 16: "Tror ni er vara säkra från att Han sänder en förintande storm över er?" Den avslutas med ett hotfullt löfte: "Då kommer ni att förstå hur Min varning är." Den är rik på **eskatologisk laddning, bildspråk, och retorisk förstärkning.**

Vers 18 i sura al-Mulk (67:18)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

- وَلَقَدْ — *wa-laqad* — Och sannerligen
- كَذَّبَ — *kadhdhab* — förnekade / kallade lögn
- الَّذِينَ — *alldhina* — de som
- مِن — *min* — före / från
- قَبْلِهِمْ — *qablihim* — dem / deras föregångare
- فَكَيْفَ — *fa-kayfa* — så hur
- كَانَ — *kana* — var / blev
- نَكِيرِ — *nakiri* — Min vedergällning / Min förkastelse / Min tillrättavisning

Versen påminner om tidigare folk som förnekade sanningen och fick möta Guds straff. Den avslutas med en retorisk fråga: "Hur var då Min tillrättavisning?" - vilket förstärker hotet och uppmanar till eftertanke.

Vers 19 i sura al-Mulk (67:19)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَوَلَمْ يَرَوْا ۚ إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَاتٍ ۚ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۚ إِنَّهُ ۚ بِكُلِّ شَيْءٍ ۚ بَصِيرٌ ۚ

- أَوَلَمْ — *a-wa-lam* — Har de då inte...? / Ser de då inte...?
- يَرَوْا ۚ — *yaraw* — sett
- إِلَى ۚ — *ila* — på / mot

- الطَّيْر — *al-tayr* — fåglarna
- فَوْقَهُمْ — *fawqahum* — ovanför dem
- صَافَاتٍ ۞ — *saffatin* — utsträckta (vingar) / svävande
- وَيَقْبِضْنَ — *wa-yaqbidna* — och de drar in / slår ihop (vingarna)
- مَا — *ma* — ingen / inget
- يُمَسِّكُهُنَّ — *yumsikuhunna* — håller dem uppe / håller dem kvar
- إِلَّا — *illa* — utom
- الرَّحْمَنُ — *al-Rahman* — den Nåderike
- إِنَّهُ ۞ — *innahu* — sannerligen Han
- بِكُلِّ — *bi-kulli* — om allt
- شَيْءٍ ۞ — *shay'in* — ting / sak
- بِصِيرٍ ۞ — *basir* — är fullt seende / har insikt

Versen är en **retorisk påminnelse** om Guds makt och närvaro i naturens ordning: fåglarna svävar ovanför oss med utsträckta vingar, och det är endast den Nåderike som håller dem uppe. Den är rik på **bildspråk**, **kosmologisk reflektion**, och **teologisk förundran**.

Vers 20 i sura al-Mulk (67:20)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ ۞ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۞ إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

- أَمَّنْ — *am-man* — Eller vem
- هَذَا — *hadha* — är denne
- الَّذِي — *alladhi* — som
- هُوَ — *huwa* — är
- جُنْدٌ ۞ — *jundun* — en här / styrka
- لَكُمْ — *lakum* — för er
- يَنْصُرُكُمْ — *yansurukum* — som hjälper er / ger er seger
- مِّنْ دُونِ — *min duni* — utom / förutom
- الرَّحْمَنِ — *al-Rahman* — den Nåderike
- إِنَّ — *in* — sannerligen
- الْكٰفِرُونَ — *al-kafirun* — de som förnekar / förnekarna

- إِلَّا — *illa* — är inget annat än
- فِي — *fi* — i
- غُرُورٍ — *ghururin* — illusion / självbedrägeri

Versen är en **retorisk utmaning**: "Vem är det som kan vara er styrka och hjälpa er - utom den Nåderike?" Den avslutas med ett konstaterande att förnekarna lever i illusion, vilket förstärker temat om mänsklig arrogans och gudomlig ensamrätt till makt.

Vers 21 i sura al-Mulk (67:21)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۗ بَلْ لَّجُوا ۗ فِي عُتُوٍّ ۗ وَنُفُورٍ ۗ

- أَمَّنْ — *am-man* — Eller vem
- هَذَا — *hadha* — är denne
- الَّذِي — *alladhi* — som
- يَرْزُقُكُمْ — *yarzuqukum* — förser er / ger er försörjning
- إِنْ — *in* — om
- أَمْسَكَ — *amsaka* — Han håller tillbaka / undanhåller
- رِزْقَهُ ۗ — *rizqahu* — Sin försörjning / Sin gåva
- بَلْ — *bal* — Nej, snarare
- لَّجُوا ۗ — *lajju* — de förblev / envisades
- فِي — *fi* — i
- عُتُوٍّ ۗ — *utuwwin* — trots / övermod
- وَنُفُورٍ ۗ — *wa-nufurin* — och avståndstagande / motvilja

Versen är en **retorisk utmaning** och en teologisk påminnelse: "Vem kan ge er försörjning om Gud håller den tillbaka?" Den avslutas med en beskrivning av förnekarna som **trotsiga och avvisande**, vilket förstärker temat om mänsklig arrogans inför Guds makt.

Vers 22 i sura al-Mulk (67:22)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ

- أَفَمَنْ — *a-fa-man* — Är då den som...?
- يَمْشِي — *yamshi* — går / vandrar
- مُكِبًّا ۖ — *mukibban* — med ansiktet nedåt / på sitt ansikte
- عَلَىٰ — *'ala* — på
- وَجْهِهِ ۖ — *wajhihi* — sitt ansikte
- أَهْدَىٰ — *ahda* — mer vägledad / bättre vägledad
- أَمَّنْ — *am-man* — eller den som...
- يَمْشِي — *yamshi* — går / vandrar
- سَوِيًّا — *sawiyyan* — upprätt / rak
- عَلَىٰ — *'ala* — på
- صِرَاطٍ ۚ — *siratin* — en väg / stig
- مُسْتَقِيمٍ ۚ — *mustaqim* — rak / rätt

Versen är en **retorisk jämförelse** mellan två sätt att leva: den som går med ansiktet nedåt (bild för förvirring, förnekelse, förnedring) kontra den som går upprätt på en rak väg (bild för vägledning, tro, klarhet). Den är rik på **metaforik, bildspråk, och existentiell kontrast**.

Vers 23 i sura al-Mulk (67:23)

Med **arabiska, translitteration och svensk betydelse**:

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

- قُلْ — *qul* — Säg
- هُوَ — *huwa* — Han
- الَّذِي — *alladhi* — som
- أَنْشَأَكُمْ — *ansha'akum* — har skapat er / låtit er uppstå
- وَجَعَلَ — *wa-ja'ala* — och har gjort / givit
- لَكُمُ — *lakum* — för er
- السَّمْعَ — *al-sam'a* — hörseln
- وَالْأَبْصَارَ — *wa-l-absara* — synen
- وَالْأَفْئِدَةَ ۚ — *wa-l-af'idah* — hjärtan / förstånd / inre känslor

- قَلِيلًا — *qalilan* — lite / föga
- مَا — *ma* — (är det) som
- تَشْكُرُونَ — *tashkurun* — ni visar tacksamhet för / ni tackar

Versen är en **påminnelse om Guds gåvor** – Han har skapat människan och givit henne hörsel, syn och hjärta – men ändå är tacksamheten liten. Den är rik på **teologisk innebörd, antropologisk struktur, och moralisk uppmaning.**

Vers 24 i sura al-Mulk (67:24)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ ۖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ

- قُلْ — *qul* — Säg
- هُوَ — *huwa* — Han
- الرَّحْمَنُ — *al-Rahman* — den Nåderike
- ءَامَنَّا — *amanna* — vi tror / vi har trott
- بِهِ ۖ — *bihi* — på Honom
- وَعَلَيْهِ — *wa-‘alayhi* — och på Honom
- تَوَكَّلْنَا — *tawakkalna* — förlitar vi oss / sätter vår tillit
- فَسَتَعْلَمُونَ — *fa-sa-ta‘lamuna* — då kommer ni att få veta
- مَنْ — *man* — vem
- هُوَ — *huwa* — är
- فِي — *fi* — i
- ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ — *dalalin* — villfarelse / förvillelse
- مُّبِينٍ ۖ — *mubin* — tydlig / uppenbar

Versen är ett **bekännelsens svar** på tidigare retoriska frågor: "Säg: Det är den Nåderike vi tror på, och på Honom förlitar vi oss." Den avslutas med en varning: "Snart kommer ni att veta vem som är i uppenbar villfarelse." Den är rik på **teologisk förankring, retorisk kontrast, och bekräftelse av tro och tillit.**

Vers 25 i sura al-Mulk (67:25)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

- وَيَقُولُونَ — *wa-yaquluna* — Och de säger
- مَتَىٰ — *mata* — När
- هَذَا — *hadha* — är detta
- الْوَعْدُ — *al-wa‘du* — löftet / det utlovade (straffet eller återuppståndelsen)
- إِن — *in* — om
- كُنتُمْ — *kuntum* — ni är
- صَادِقِينَ — *sadiqin* — sanningsenliga / talar sanning

Versen återger förnekarnas hånfulla fråga: ”När kommer detta löfte, om ni talar sanning?” – en retorisk utmaning riktad mot profeten och de troende. Den är rik på retorisk ironi, eskatologisk tematik, och psykologisk insikt i förnekelse.

Vers 26 i sura al-Mulk (67:26)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ إِنَّمَا أَلْعَلِمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

- قُلْ — *qul* — Säg
- إِنَّمَا — *innama* — Endast / det är bara
- أَلْعَلِمُ — *al-‘ilmu* — kunskapen / vetskapen
- عِنْدَ — *‘inda* — hos / tillhör
- اللَّهُ — *Allah* — Gud
- وَإِنَّمَا — *wa-innama* — och endast / jag är bara
- أَنَا — *ana* — jag
- نَذِيرٌ — *nadhir* — varnare
- مُّبِينٌ — *mubin* — tydlig / klar

Versen är ett profetiskt svar på förnekarnas hånfulla fråga i vers 25: ”Kunskapen (om tidpunkten) är endast hos Gud – jag är bara en tydlig varnare.” Den är rik på teologisk tydlighet, profetisk ödmjukhet, och

retorisk kontrast mellan mänsklig begränsning och gudomlig kunskap.

Vers 27 i sura al-Mulk (67:27)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً ۚ سَيَّتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ ۚ تَدْعُونَ

- فَلَمَّا — *fa-lamma* — Så när / då när
- رَأَوْهُ — *ra'awhu* — de såg det
- زُلْفَةً ۚ — *zulfah* — nära / nära förestående
- سَيَّتْ — *si'at* — förmörkades / blev dystra
- وُجُوهُ — *wujuhu* — ansiktena
- الَّذِينَ — *alldhina* — de som
- كَفَرُوا ۚ — *kafaru* — förnekade / var otrogna
- وَقِيلَ — *wa-qila* — och det sades
- هَذَا — *hadha* — detta är
- الَّذِي — *alldhi* — det som
- كُنْتُمْ — *kuntum* — ni brukade
- بِهِ ۚ — *bihi* — om det / angående det
- تَدْعُونَ — *tadda'un* — påstå / begär / utmanade

Versen beskriver reaktionen hos förnekarna när det utlovade straffet eller återuppståndelsen kommer nära: deras ansikten förmörkas, och det sägs till dem: "Detta är vad ni brukade utmana." Den är rik på eskatologisk laddning, psykologisk realism, och retorisk rättvisa.

Vers 28 i sura al-Mulk (67:28)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِیَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِیرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۚ

- قُلْ — *qul* — Säg
- أَرَأَيْتُمْ — *a-ra'aytum* — Har ni tänkt på / ser ni
- إِنْ — *in* — om
- أَهْلَكَنِیَ — *ahlakaniy* — Gud låter mig gå under / förgör mig

- اللَّهُ — *Allah* — Gud
- وَمَنْ — *wa-man* — och den som
- مَعِيَ — *ma'iya* — är med mig
- أَوْ — *aw* — eller
- رَحِمَنَا — *rahimana* — Han visar oss nåd
- فَمَنْ — *fa-man* — så vem
- يُجِيرُ — *yujiru* — kan skydda / rädda
- الْكَافِرِينَ — *al-kafirin* — förnekarna
- مِنْ — *min* — från
- عَذَابٍ — *'adhabin* — ett straff
- أَلِيمٍ ۚ — *alim* — smärtsamt / plågsamt

Versen är en **retorisk vändning**: även om Gud förgör profeten och hans följeslagare - eller visar dem nåd - så kvarstår frågan: "Vem kan då rädda förnekarna från ett smärtsamt straff?" Den är rik på **teologisk skärpa**, **retorisk kontrast**, och **eskatologisk allvar**.

Vers 29 i sura al-Mulk (67:29)

Med arabiska, translitteration och svensk betydelse:

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ ءَامَنَّا بِهِ ۚ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسْتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ

- قُلْ — *qul* — Säg
- هُوَ — *huwa* — Han
- الرَّحْمَنُ — *al-Rahman* — den Nåderike
- ءَامَنَّا — *amanna* — vi tror / vi har trott
- بِهِ ۚ — *bihi* — på Honom
- وَعَلَيْهِ — *wa-'alayhi* — och på Honom
- تَوَكَّلْنَا — *tawakkalna* — förlitar vi oss / sätter vår tillit
- فَسْتَعْلَمُونَ — *fa-sa-ta'lamuna* — då kommer ni att få veta
- مَنْ — *man* — vem
- هُوَ — *huwa* — är
- فِي — *fi* — i
- ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ — *dalalin* — villfarelse / förvillelse

- مُبِينٌ ﴿٤﴾ — *mubin* — tydlig / uppenbar

Versen är en **bekännelse av tro och tillit**, följt av en varning till förnekarna: *”Snart kommer ni att veta vem som är i uppenbar villfarelse.”* Den är identisk med vers 24 i både ordalydelse och struktur.

Vers 30 i sura al-Mulk (67:30) - den avslutande versen i suran
Med **arabiska, translitteration och svensk betydelse:**

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا ﴿٤﴾ فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ ﴿٥﴾ مَّعِينٍ ﴿٦﴾

- قُلْ — *qul* — Säg
- أَرَأَيْتُمْ — *a-ra'aytum* — Har ni tänkt på / ser ni
- إِنْ — *in* — om
- أَصْبَحَ — *asbaha* — det blev / det blev till
- مَاؤُكُمْ — *ma'ukum* — ert vatten
- غَوْرًا ﴿٤﴾ — *ghawran* — djupt försvunnet / otillgängligt
- فَمَنْ — *fa-man* — så vem
- يَأْتِيكُمْ — *ya'tikum* — kan ge er / komma till er med
- بِمَاءٍ ﴿٥﴾ — *bi-ma'in* — med vatten
- مَّعِينٍ ﴿٦﴾ — *ma'in* — rinnande / klart / tillgängligt

Versen avslutar suran med en **existentiell och teologisk fråga**: *”Om ert vatten skulle försvinna djupt ner i jorden - vem skulle då kunna ge er rinnande vatten?”* Det är en kraftfull påminnelse om **människans beroende av Gud**, även i det mest grundläggande: vatten, livets källa.

Versen är särskilt rik för att diskutera **hur Koranen väcker förundran genom naturliga fenomen**, och hur **vatten** används som symbol för både nåd och prövning.

[LADDA NER ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 67 SOM PDF](#)

[KAPITEL 67](#)

«[ALLAHS KÄRLEK I KORANEN](#)»

[Fyrtio hadither om Koranens förtjänster»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)